

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 138.

Svar (25/10 95)**Arbejdsministeren (Jytte Andersen):**

Det har i relation til arbejdsløshedsforsikringsloven ingen særskilt betydning, om der i skattemæssig henseende enten overføres en del af virksomhedens overskud til beskatning hos den medarbejdende ægtefælle, eller om der er indgået en lønaftale mellem ægtefællerne.

Beskæftigelse i en ægtefælles virksomhed, som berettiger til optagelse i en arbejdsløsheds-kasse for selvstændige, vil efter arbejdsløshedsforsikringsloven altid være udøvelse af selvstændig virksomhed, og det er kun muligt at blive fuldtidsforsikret i de arbejdsløsheds-kasser, der optager selvstændige erhvervsdrivende.

En medarbejdende ægtefælle kan efter de gældende regler optages i en arbejdsløsheds-kasse for selvstændige erhvervsdrivende, hvis pågældende dokumenterer at udøve selvstændig virksomhed mere end midlertidigt og erklærer at være beskæftiget ved virksomheden i væsentligt omfang, hvilket svarer til over 30 timer om ugen.

Ved lov nr. 359 (Regelforenkling) er optagelsesbetingelserne lempet. Arbejdsløsheds-kasserne for selvstændige erhvervsdrivende skal fra den 1. januar 1996 alene vurdere, om den optagelsessøgende, herunder også en medarbejdende ægtefælle, udøver selvstændig erhvervs-virksomhed som hovedbeskæftigelse.

Der er ikke med lovændringen sket en ændring af kravet om, at retten til dagpenge forudsætter udøvelse af selvstændig virksomhed i væsentligt omfang i mindst 26 uger inden for de sidste 3 år, jf. § 53 i arbejdsløshedsforsikringsloven.

Ved ophør/udtræden af f.eks. en ægtefælles selvstændige virksomhed, hvor der ansøges om arbejdsløshedsdagpenge eller overgang til efterløn, skal der således fortsat ske en egentlig efterprøvelse af, om medlemmet har udøvet selvstændig virksomhed i væsentligt omfang.

Spm. nr. S 141

Til arbejdsministeren (16/10 95) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil ministeren bekræfte, at en person, der blev tilmeldt dagpengesystemet for ca. 3 år siden i forbindelse med de nye regler om efterløn, og som i 1995 fylder 50 år og er arbejdsløs, kan opnå overgangsydelse i 17 år på trods af 3 års medlemskab af en arbejdsløshedskasse, og vil ministeren oplyse, om ministeren finder dette forhold rimeligt, og oplyse, hvad ministeren eventuelt agter at foretage i den anledning?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 138.

Svar (25/10 95)**Arbejdsministeren (Jytte Andersen):**

Lov nr. 927 af 27. december 1991 om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring indebar en ændring af anciennitetskravet for overgang til efterløn pr. 1. marts 1992, idet der blev fastsat en overgangsbestemmelse i arbejdsløshedsforsikringslovens § 75 b, stk. 2, hvorefter personer, der er født før den 1. marts 1952, kan opfylde anciennitetskravet for overgang til efterløn ved uafbrudt medlemskab fra den 31. marts 1992 til overgangen til efterløn. Medlemsperioden skal dog mindst udgøre 10 år inden for de sidste 15 år.

Som følge af denne bestemmelse vil medlemmer, som er optaget i en arbejdsløshedskasse senest den 31. marts 1992, og som fylder 50 år i 1995 – hvis de ud over anciennitetskravet opfylder de øvrige betingelser for at overgå til overgangsydelse – have mulighed for at modtage overgangsydelse, indtil de fylder 60 år og herefter efterløn, til de fylder 67 år.

Samtidig med ændringen af anciennitetskravet for ret til efterløn med den nævnte overgangsbestemmelse blev overgangsydelsen indført. En af betingelserne for ret til overgangsydelse var, at medlemmet som 60-årig opfylder anciennitetskravet for ret til efterløn.

Der blev ikke i den forbindelse gjort en undtagelse for den medlemsgruppe, der fik ret til efterløn efter overgangsbestemmelsen.